05/01/2020

Κοπή Βασιλόπιτας για τους Κατηχητές και τους Κυκλάρχες της Ι.Μ. Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 4 Ιανουαρίου το απόγευμα στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Βεροίας πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη Σύναξη των Κατηχητών και των Κυκλαρχών της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας.

Στην αρχή τους συμμετέχοντες καλωσόρισε ο Υπεύθυνος του Γραφείου Νεότητος της Ιεράς Μητροπόλεως μας Αρχιμ. Παύλος Σταματάς, ο οποίος και κάλεσε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα, να απευθύνει πατρικούς λόγους και ευχές.

Στην συνέχεια τον λόγο έλαβε ο κύριος ομιλητής Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος, ο οποίος μίλησε σχετικά με το κατηχητικό έργο και την νέα χρονιά.

Την σύναξη τίμησε με την παρουσία του ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος

Τελμησσού κ. Ιώβ, Ιεράρχης του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ο οποίος αυτές τι ημέρες φιλοξενείται στην Ιερά Μητρόπολη Κίτρους και με την σειρά του απηύθυνε εόρτιο χαιρετισμό.

Έπειτα ο θεολόγος κ. Ανδρέας Καρίβαλης προσέφερε στον Σεβ. Μητροπολίτη Κίτρους κ. Γεώργιο το βιβλίο που συνέγραψε με τίτλο «Ανακαλύπτω τη Θεία Λειτουργία», το οποίο περιέχει πρόλογο του Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους και είναι αφιερωμένο στον Σεβ. Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονα με την ευκαιρία του εορτασμού του διπλού Ιωβηλαίου.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων ευχαρίστησε τον επί σειρά ετών πρώτο συνεργάτη του, Σεβ. Μητροπολίτη Κίτρους κ. Γεώργιο, για την ανταπόκριση στην πρόσκληση να μιλήσει στη σύναξη, παρά τις πολλές υποχρεώσεις των εορτών. Επίσης, ιδιαιτέρως τον ευχαρίστησε για την οργάνωση των εκδηλώσεων του εορτασμού του Χρυσού Ιωβηλαίου Ιερωσύνης και του Αργυρού Ιωβηλαίου Αρχιερωσύνης του, στο πλαίσιο των οποίων παρουσιάστηκε πρόσφατα η τρίτομη τιμητική έκδοση υπό τον τίτλο «Μυριώνυμον Εύχος», της οποίας ήταν ο εμπνευστής και πρόεδρος της εκδοτικής επιτροπής. Για αυτούς τους λόγους του απένειμε το επετειακό παράσημο του Αργυρού Ιωβηλαίου των Παυλείων.

Επίσης επέδωσε το αναμνηστικό των ΚΕ΄ Παυλείων στον Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Τελμησσού κ. Ιώβ.

Η σύναξη ολοκληρώθηκε στο πνευματικό κέντρο του Ιερού Ναού όπου παρατέθηκε τράπεζα και έγινε η κοπή της καθιερωμένης βασιλόπιτας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἡ ἀρχή τοῦ νέου χρόνου εἶναι πάντοτε μία εὐχάριστη ἐμπειρία. Ὄχι μόνο γιατί κάθε ἀρχή λει-τουρ-γεῖ εὐεργετικά στήν ψυχο-σύν-θεσή μας καί μᾶς γεμίζει μέ χαρά καί αἰσιοδοξία γιά τό μέλλον καί τίς προοπτικές μας σέ αὐτό. Ὄχι μόνο γιατί κάθε ἀρχή μᾶς το-νώνει τή διάθεση γιά μιά καινούρ-για ἀρχή στή ζωή μας, στήν πορεία μας, στούς στόχους μας, ἀλλά καί γιατί ἡ ἀρχή τοῦ χρόνου μᾶς προσ-φέρει τήν ὡραία εὐκαιρία τῆς συνα-ντήσεως μέ ἀγαπητούς συ-νερ-γάτες στό κατηχητικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, μέ τούς κατηχητές, τίς κατηχήτριες καί τούς κυκλάρχες τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Μᾶς προσφέρει τήν ὡραία εὐκαιρία νά συναντηθοῦμε γιά νά ἀνταλλάξουμε εὐχές ἀλλά καί τή χαρά μας, γιά τή δωρεά τοῦ νέου χρόνου πού ἔκανε σέ ὅλους μας ὁ Πανάγαθος Θεός.

Ἡ χαρά μας ὅμως σήμερα εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη, γιατί στήν ἑόρ-τια αὐτή σύναξή μας, τήν ὁποία προετοίμασε μέ πολλή ἀγά-πη ὁ ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου Νεό-τητος τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπό-λεως π. Παῦλος Σταματᾶς, ὁ ὁποῖ-ος καί μᾶς φιλοξενεῖ σήμερα στόν ἱερό ναό τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἀλλά γιατί ὁ σημερινός μας ὁμι-λητής, ὁ Σεβασμιώτατος Μητρο-πο-λί-της Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεώργιος, εἶναι ἕνας δικός μας ἄνθρωπος. Ἕνας κληρικός πού ἐργάσθηκε ἀπό τά νεανικά του χρόνια, ἀπό τά χρόνια τῶν σπουδῶν του στό κατηχητικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας, στή Θεσ-σα-λονίκη, στήν Χριστιανική Κατα-φυγή τοῦ Ἁγίου

Δημητρίου, καί συνέχισε νά ἐργάζεται καί ὡς κλη-ρικός τόσο ἀρχικά στήν Ἱερά Μη-τρό-πολη Θεσσαλονίκης, ὅσο καί στή συνέχεια γιά εἴκοσι χρόνια στήν Ἱερά μας Μητρόπολη, καί ἐδῶ στόν ἱερό ναό τῶν Ἁγίων Ἀναρ-γύρων, ὅπου ἦταν γιά πολλά χρόνια προϊστάμενος, πρίν ἀπό τήν ἐκλογή του στήν Ἱερά Μητρό-πολη Κίτρους, Κατερίνης καί Πλα-ταμῶνος.

Τόν εὐχαριστῶ θερμότατα, γιατί παρά τίς πολλές ὑποχρεώσεις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν στή Μητρόπολή του δέχθηκε τήν πρόσκλησή μας καί εἶναι μαζί μας ἀπόψε γιά νά μᾶς μιλήσει σχετικά μέ τό κατηχη-τικό ἔργο καί τή νέα χρονιά, ἀλλά καί γιατί μᾶς ἔφερε καί τόν Σεβα-σμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Τελμησ-σοῦ κ. Ἰώβ, λόγιο ἱεράρχη τοῦ Οἰ-κου-μενικοῦ μας Πατριαρχείου καί καθηγητή τῆς Λειτουργικῆς, τόν ὁποῖο καί καλωσορίζω ἐγκάρ-δια στήν Ἱερά Μητρόπολή μας καί ἀποψινή Σύναξη τῶν κατηχητῶν καί τῶν κυκλαρχῶν.

Ἡ ἀρχή τοῦ νέου χρόνου μᾶς δί-δει σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὅπως εἶπα, τήν εὐκαιρία νά σκε-φθοῦμε γιά τή ζωή μας καί γιά τό μέλλον μας.

Γιά ἐμᾶς ὅμως πού εἴμεθα συ-νειδητά μέλη τῆς Ἐκκλη-σίας, καί μάλιστα ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς ἔχει ἐμπιστευθεῖ τήν κατήχηση καί ἐν μέρει τήν πνευματική καθοδήγηση καί ἄλλων ἀνθρώπων καί παι-διῶν, ὁ νέος χρόνος εἶναι μία εὐ-καιρία νά ἐξετάσουμε καί τή δική μας πνευματική πορεία, τή σχέση μας μέ τόν Θεό. Καί αὐτή ἡ ἐξέ-ταση θά μᾶς βοηθήσει γιά νά κατα-λάβουμε καί τούς ἀδελφούς μας καί νά τούς στηρίξουμε καί αὐ-τούς ὅσο μποροῦμε στήν προ-σπά-θειά τους.

Ἡ σχέση μας μέ τόν Θεό δέν εἶ-ναι, σύμφωνα μέ τούς Πατέρες, μία εὐθύγραμμη πορεία. Στήν ἀρ-χή ὁ Θεός μᾶς δίδει τή χάρη του γιά νά μᾶς ἐνθαρρύνει καί νά μᾶς βοηθήσει στόν ἀγώνα μας. Τότε ὅλα μᾶς φαίνονται ἁπλά, εὔκολα, εὐχάριστα. Ἐντυπωσιαζόμαστε ἀπό τήν πρόοδο πού κάνουμε, ἀπό τήν κατάνυξη πού αἰσθανόμεθα. Ὅμως ἡ πρώτη αὐτή φάση δέν διαρκεῖ γιά μεγάλο χρονικό διά-στημα. Ὁ Θεός ἀποσύρει τή χάρη του καί ἐπιτρέπει νά δοκιμασθοῦ-με, ὥστε νά σκληραγωγηθοῦμε μέ τόν ἀγώνα νά νικήσουμε τούς πει-ρασμούς, νά νικήσουμε τόν πα-λαιό ἄνθρωπο. Περιμένει νά δεῖ τόν ἀγώνα μας, ὥστε νά κατανοή-σουμε τήν ἀξία τῆς θείας χάριτος, ἀλλά καί νά ἀποκομίσουμε τήν ἐμπειρία τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶ-νος.

Ὁ Θεός δέν μᾶς ἐγκαταλείπει καί τότε, ἀλλά κρύπτεται γιά νά μᾶς ἀφήσει νά δοκιμασθοῦμε καί νά δεῖ τή θέλησή μας νά εἴμαστε κο-ντά του. Βέβαια συχνά ὁ ἄνθρω-πος πανικοβάλλεται, βλέποντας τά πάθη πού νόμιζε ὅτι εἶχαν ἐξα-φανισθεῖ νά ἐπιστρέφουν καί τόν ἑαυτό του νά γίνεται ὅπως καί προηγουμένως. Καί νά ξαναρχίσει νά ἐπιθυμεῖ πράγματα ἁμαρτωλά, νά ὑποκύπτει σέ ἄσχημες ἐπιθυ-μίες, νά κάνει πράγματα πού δέν τά θέλει, ἀλλά τά κάμει, γιατί συνε-στάλη ἡ χάρη τοῦ

Θεοῦ.

Αὐτό κυρίως γίνεται ὄχι γιατί ὁ Θεός θέλει νά μᾶς βασανίζει, ἀλλά, διότι ὁ ἄνθρωπος γιά νά κτίσει τό πνευματικό του οἰκοδό-μημα, χρειάζεται νά ταπεινωθεῖ. Δέν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά κτίσει τήν πνευματική ζωή, ἐάν δέν ταπεινωθεῖ. Καί δυστυχῶς ἡ τα-πεί-νωση εἶναι κάτι πού δέν ἔρχε-ται μέ τά λόγια οὔτε μέ τίς θεω-ρίες. Ἡ καρδιά σπάζει μέσα ἀπό τίς περιπέτειές μας τίς πνευματικές, μέσα ἀπό πειρασμούς, ἀπό θλί-ψεις, ἀπό δοκιμασιες, ἀπό ταλαι-πω-ρίες. Αὐτό εἶναι μία πορεία ἀγῶνος ἰσόβια, μπορεῖ νά πεῖ κα-νείς.

Ὅμως ἐνῶ εἶναι δύσκολη καί ἐπί-πονη, ἀλλά ὅ,τι ἀποκτᾶ ὁ ἄν-θρωπος εἶναι μέ τόν κόπο του, καί ὁ Θεός τοῦ δίδει μέσα στίς δυ-σκολίες καί ἀναλαμπές παρηγο-ριᾶς. Οἱ δοκιμασίες καί οἱ πειρα-σμοί χρειάζονται, ὅπως εἴπαμε, γιά νά μποροῦμε νά καταλάβουμε καί τόν ἄλλο ἄνθρωπο, ὅταν δοκι-μάζει. Τό γράφει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος γιά τόν Χριστό «ἐν ᾧ γάρ πέπονθε αὐτός πειρασθείς δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι». Ὁ Χριστός πού δοκιμάσθηκε προσω-πικά ὡς Θεάνθρωπος μπορεῖ νά παρηγορήσει καί νά βοηθήσει ὅλους ὅσους περνοῦν τή δυσκολία τῆς δοκιμασίας.

Οἱ Πατέρες ἀναφέρουν γι᾽ αὐτό ἕνα παράδειγμα, τό παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, πού ἀρνή-θη-κε τόν Χριστό. Ἦταν κορυφαῖ-ος, ἦταν ὁ πιό συνετός, τό στήριγ-μα τῶν ἀποστόλων, καί ὅμως ἀρ-νήθηκε τόν Χριστό, παρά τό γεγο-νός ὅτι τόν εἶχε προειδοποιήσει. Γιατί ἔπαθε αὐτό τό πράγμα ὁ Πέ-τρος; Εἶχε κακή διάθεση; Ὄχι. Ὁ Θεός ὅμως ἄφησε τόν Πέτρο νά τό πάθει, γιατί ὁ Πέτρος, ἐπειδή ἦταν ὁρμητικός χαρακτήρας, δέν συγ-κα-τέ-βαινε στήν ἀδυναμία τῶν ἀν-θρώπων. Δέν ἤξερε τί σημαίνει συγ-κατάβαση, δέν ἤξερε τί σημαί-νει ἀνθρώπινη ἀδυναμία. Ἦταν ἀπόλυτος. Ὅταν ἔπεσε ὅμως ὁ ἴδιος, τότε κατάλαβε τήν ἀνθρώ-πι-νη ἀδυναμία.

Στό Γεροντικό λέει ὅτι ἕνας μο-ναχός πῆγε σέ ἕναν Γέροντα καί τοῦ εἶπε: «Γέροντα, τί νά κάνω ἔχω σαρκικούς πολέμους, ἔχω αἰ-σχρούς καί σαρκικούς πολέμους καί δέν ξέρω τί νά κάνω». Ὁ Γέ-ροντας, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀγωνιστής, ἀσκητής, ἀλλά ἦταν ἄπειρος ἀπό αὐτά τά πράγματα, τοῦ ἀπάντησε: «Ἄ, αὐτά τά πράγματα δέν εἶναι καλά. Ἐσύ μοναχός ἐπιτρέπεται νά ἔχεις σαρκικούς πολέμους καί λο-γι-σμούς; Δέν εἶσαι ἄξιος τῆς μονα-χικῆς πολιτείας. Ἐσύ θά φταῖς γιά νά ἔχεις ὅλους αὐτούς τούς πειρα-σμούς, δέν φταίει κανένας ἄλλος. Σημαίνει ὅτι ἐσύ δέν προσέχεις, εἶναι ἀπρόσεκτος, εἶσαι ἀδύνατος, εἶσαι ἀνάξιος».

Ὁ μοναχός τόν ἄκουσε. Πῆγε στό κελί του καί ἄρχισε νά σκέφτεται, τί νά κάνω, ἀφοῦ δέν σταματοῦν οἱ λογισμοί, ἀφοῦ ταλαιπωροῦμε ἔτσι; Ἄδικα ἀγωνίζομαι, ἄδικα κάθομαι ἐδῶ, καί ἀφοῦ δέν μπορῶ καλύτερα νά φύγω.

Σηκώθηκε, λοιπόν, καί ἔφυγε. Στόν δρόμο ἕνας ἄλλος μεγάλος Γέροντας, διακριτικός, ὁ ὁποῖος εἶχε πεῖρα καί διάκριση, τόν πλη-ροφόρησε ὁ Θεός γιά τόν ἀδελφό του. Καί ἀφοῦ τόν εἶδε ἀπό μα-κριά, κατάλαβε ὅτι ἦταν πνιγμέ-νος μέσα στούς λογισμούς του. Τόν σταματᾶ στόν δρόμο καί τοῦ λέει «Ποῦ πᾶς, πάτερ; ποῦ πᾶς, ἀδελφέ μου;» Τοῦ λέει «Ἀββᾶ, συγ-γνώμη, ἀλλά φεύγω ἀπό τήν ἔρημο, ἐπιστρέφω στόν κόσμο». Τοῦ λέει «γιατί;» Τοῦ λέει ὁ μονα-χός· «Δέν εἶμαι ἄξιος νά εἶμαι μο-ναχός, γιατί ἔχω πολλούς πολέ-μους σαρκικούς. Τό μυαλό μου εἶναι γεμάτο ἀκάθαρτες εἰκόνες, ἀκάθαρτες σκέψεις, ἐγώ δέν εἶμαι ἄξιος, ἐπιστρέφω».

Τοῦ λέει τότε ὁ Ἀββᾶς: «Πόσων χρόνων εἶσαι;» Τοῦ ἀπαντᾶ, 40. «Πόσα χρόνια ἔχεις στήν ἔρημο;» Τοῦ λέει, 20. Καί τότε λέει ὁ Γέ-ροντας· «Τέκνον, εἶμαι 70 χρονῶν καί ἔχω 50 χρόνια στήν ἔρημο καί ἀκόμη δέν ἔχω ἀπαλλαγεῖ ἀπό τούς πειρασμοὺς αὐτούς, καί ἐσύ τώρα ἀπελπίστηκες; Καί ἐγώ», τοῦ λέει, «τά ἴδια ἔχω. Ἔρχονται στιγ-μές πού μέ πνίγουν οἱ λογισμοί ...» Καί ἄρχισε ὁ Γέροντας νά τοῦ λέει αὐτά τά πράγματα. «Μά», τοῦ λέει, «Ἀββᾶ, ἔχεις καί ἐσύ τά ἴδια πράγ-ματα καί κάνεις ὑπομονή;» «Ναί, κάνω ὑπομονή καί ἀγωνίζομαι. Πέφτω, σηκώνομαι. Πέφτω, σηκώ-νο-μαι. Δέν παρατῶ τόν ἀγώνα μου, ἀλλά συνεχίζω».

Παρηγορήθηκε ὁ ἀδύνατος ἀδελ-φός, πῆγε πίσω καί προσευχήθηκε ὁ Ἀββάς καί εἶπε «Θεέμ μου, πᾶρε τόν πόλεμο ἀπό τόν μοναχό καί στεῖλτον στόν Γέροντα ἐκεῖνο πού τόν συμβούλευσε». Καί βλέπει ἕνα σμῆνος δαιμόνων νά πηγαίνουν στόν Γέροντα. Ὁ Ἀββᾶς περίμενε τώρα νά τόν ἐπισκεφθεῖ ὁ Γέρο-ντας, καί πράγματι σέ 2-3 ὧρες, νά σοῦ ὁ ἄλλος ἔφθασε τρέχοντας. «Ἔ», τοῦ λέει ὁ Ἀββᾶς, «ποῦ πᾶς;» «Ἄστα», ἀπαντᾶ ὁ Γέροντας, καί ντρεπόταν νά τοῦ πεῖ, ἐνῶ ὁ μο-να-χός εἶχε τουλάχιστον τήν ταπεί-νω-ση καί εἶπε τί ἔπαθε. Τοῦ λέει ὁ Ἀββᾶς «Πάτερ, πήγαινε πίσω στό κελί σου καί νά ἀγωνίζεσαι ταπει-νά. Αὐτά τά ἔπαθες, διότι δέν συ-μπά-θησες τόν ἀδελφό σου, δέν κα-τάλαβες ὅτι αὐτό εἶναι πόλεμος. Ἔτσι εἶναι ἡ φύση τοῦ ἀνθρώπου, πολεμᾶται. Ἐπειδή ἤσουν ἄπειρος, ἐπειδή σέ σκέπαζε ὁ Θεός καί δέν εἶχες τούς πειρασμούς ἐκείνους, νό-μιζες ὅτι ἔτσι εἶναι τά πράγ-μα-τα». Καί ἔτσι κατάλαβε ὁ Γέροντας τό λάθος του καί ὠφελήθηκε καί αὐτός καί σώθηκε καί ὁ μοναχός.

Ἀνάλογο μέ αὐτό εἶναι καί τό νόημα ἑνός ἄλλου περιστατικοῦ. Λένε γιά κάποια Ἡγουμένη, τήν ὁποία ἐγκωμίαζε κάποιος σέ ἕνα Γέροντα ὅτι αὐτή ἡ Γερόντισσα ἔχει τόση καθαρότητα στή ζωή καί στή σκέψη καί στήν καρδιά της, ὥστε ποτέ δέν δέχθηκε σαρκικούς λογισμούς, τόσο καθαρή ψυχή εἶ-ναι. Ὁ Γέροντας κούνησε τό

κεφά-λι του ἀντί νά ἐνθουσιασθεῖ ἀπό τήν καθαρότητα αὐτῆς τῆς ψυχῆς. Τόν ρώτησαν «Γέροντα, τί ἔπα-θες;» Τούς λέει «Ἐγώ αὐτό τό πράγ-μα δέν τό ἐπαινῶ. Αὐτή εἶναι Γερόντισσα, εἶναι Ἡγουμένη, καί ἐάν δέν ἐπειράσθηκε στή ζωή της, δέν πρόκειται ποτέ νά καταλάβει τούς ἄλλους πού πειράζονται».

Ὁ πνευματικός ἄνθρωπος πρέπει νά πειρασθεῖ γιά νά μπορέσει νά βοηθήσει τούς πειραζομένους. Καί αὐτό τό βλέπουμε ὅλοι μας, ὅταν μᾶς συμβεῖ κάτι στή ζωή μας, τότε καταλαβαίνουμε καί τόν διπλανό μας.

Ἐξετάζοντας, λοιπόν, τήν πνευ-μα-τική μας πορεία καί τή σχέση μας μέ τόν Θεό μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους, ἄς ἔχου-με ὅλοι μας καί αὐτά ὑπόψη μας, ὥστε καί νά βοηθηθοῦμε οἱ ἴδιοι καί νά βοηθήσουμε τά παιδιά ἀλλά καί τούς μεγαλύτερους ἀδελ-φούς μας, μέ τήν κατανόηση πού θά δείχνουμε στούς δικούς πει-ρασμούς.